

Πέμπτη, 30 Νοεμβρίου 2000

77. θεωρεί ότι η ίδρυση ευρωπαϊκής διπλωματικής σχολής, όπως προτείνεται στο προαναφερθέν ψήφισμά του της 5ης Σεπτεμβρίου 2000 σχετικά με την κοινοτική διπλωματία, θα αποτελούσε θετικό βήμα προς τη δημιουργία κοινής διπλωματικής αρχής στην υπηρεσία της ΚΕΠΠΑ.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η ΚΕΠΠΑ και η ΚΕΠΑΑ

78. υπογραμμίζει την ανάγκη να υπόκεινται σε αυστηρότερο κοινοβουλευτικό έλεγχο οι δραστηριότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη διαχείριση των κρίσεων με μη στρατιωτικά και στρατιωτικά μέσα, και συγκεκριμένα στο πλαίσιο των αποστολών του Petersberg.

79. διαπιστώνει ότι υπάρχει σαφής κατανομή των καθηκόντων μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων.

80. υπενθυμίζει σχετικά το ψήφισμά του της 15ης Ιουνίου 2000 σχετικά με τη θέσπιση της ΚΕΠΑΑ ενόψει του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Φέιρα⁽¹⁾ και προτείνει, στο πλαίσιο της ΚΕΠΠΑ και της ΚΕΠΑΑ, να συνέρχονται σε τακτική βάση οι εκπρόσωποι των αρμοδίων επιτροπών των εθνικών κοινοβουλίων και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, προκειμένου να εξετάζουν από κοινού με την Προεδρία του Συμβουλίου, τον Υπάτο Εκπρόσωπο για την ΚΕΠΠΑ και τον Επίτροπο για τις εξωτερικές σχέσεις, την εξέλιξη των δύο αυτών πολιτικών· θεωρεί ότι θα ήταν σκόπιμο υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να συμμετέχουν με τους ίδιους όρους τα κοινοβούλια των υποψηφίων χωρών και των κρατών μελών του ΝΑΤΟ που δεν αποτελούν μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

81. προσδίδει εξαιρετική βαρύτητα στη συνεργασία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με την Κοινοβουλευτική Συνέλευση του ΝΑΤΟ.

82. χαιρετίζει το έγγραφο του Συμβουλίου σχετικά με τα κύρια θέματα και τις βασικές επιλογές της ΚΕΠΠΑ και το θεωρεί μέσο προσανατολισμού και διαλόγου σχετικά με την ΚΕΠΠΑ, αλλά εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι αποτελεί το μοναδικό έγγραφο για το οποίο κλήθηκε να γνωμοδοτήσει βάσει του άρθρου 21 της Συνθήκης ΕΕ· ζητεί να κληθεί να γνωμοδοτήσει σχετικά με τις κοινές στρατηγικές στο προκαταρκτικό στάδιο, ούτως ώστε οι απόψεις του να ληφθούν δεόντως υπόψη.

*

* *

83. αναθέτει στην Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και την Επιτροπή καθώς και τα κοινοβούλια των κρατών μελών.

(¹) Κείμενα που εγκρίθηκαν της ημερομηνίας αυτής, σημείο 5.

10. Κοινή ευρωπαϊκή πολιτική σε θέματα ασφάλειας και άμυνας μετά την Κολωνία και το Ελσίνκι

A5-0339/2000

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τη θέσπιση κοινής ευρωπαϊκής πολιτικής σε θέματα ασφάλειας και άμυνας μετά την Κολωνία και το Ελσίνκι (2000/2005(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη τις προτάσεις ψηφίσματος που κατέθεσαν οι βουλευτές:
 - α) Salvador Garriga Polledo, σχετικά με τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού πολιτικού ειρηνευτικού σώματος (B5-0361/1999),
 - β) Jorge Salvador Hernández Mollar, σχετικά με την ανάπτυξη των σχέσεων με την περιοχή του Μαγκρέμπ στον τομέα της ευρωπαϊκής ασφάλειας και αμυντικής πολιτικής (B5-0114/2000),
- έχοντας υπόψη τη Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ειδικότερα το άρθρο 17,
- έχοντας υπόψη τις αποφάσεις για την ευρωπαϊκή ταυτότητα στον τομέα της ασφάλειας και της άμυνας (ΕΤΑΑ), οι οποίες εγκρίθηκαν από το Βορειοατλαντικό Συμβούλιο στο Βερολίνο (1996) και με την ευκαιρία των διασκέψεων κορυφής της Ατλαντικής Συμμαχίας στη Μαδρίτη (1997) και στην Ουάσιγκτον (1999),

Πέμπτη, 30 Νοεμβρίου 2000

- έχοντας υπόψη τις δηλώσεις που εγκρίθηκαν από τα Ευρωπαϊκά Συμβούλια της Κολωνίας (3-4 Ιουνίου 1999), του Ελσίνκι (10-11 Δεκεμβρίου 1999), της Λισσαβόνας (23-24 Μαρτίου 2000) και της Φέιρα (19-20 Ιουνίου 2000) σχετικά με τη θέσπιση της κοινής ευρωπαϊκής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας (ΚΕΠΠΑ), στην πολιτική και στη στρατιωτική της διάσταση,
- έχοντας υπόψη τις συνεδριάσεις του Συμβουλίου Υπουργών της ΔΕΕ, που πραγματοποιήθηκαν στο Πόρτο (15/16 Μαΐου 2000) και στη Μασσαλία (13 Νοεμβρίου 2000), με αντικείμενο την προετοιμασία της μεταβίβασης ορισμένων καθηκόντων της οργάνωσης αυτής στην Ευρωπαϊκή Ένωση,
- έχοντας υπόψη τις συνεισφορές που ανακοινώθηκαν από τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τη Διάσκεψη ανάληψης δεσμεύσεων της 20ής Νοεμβρίου 2000 στις Βρυξέλλες, καθώς και τις επιπλέον συνεισφορές που ανακοινώθηκαν την επομένη από πολλές χώρες υποψήφιες προς ένταξη στην ΕΕ καθώς και από ευρωπαϊκά κράτη που είναι μέλη του ΝΑΤΟ αλλά δεν ανήκουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση,
- έχοντας υπόψη την υπό εξέλιξη Διακυβερνητική Διάσκεψη και τις συζητήσεις της σχετικά με τις ενισχυμένες συνεργασίες,
- έχοντας υπόψη τις αποφάσεις του Συμβουλίου της 10ης Μαΐου 1999 σχετικά με:
 - α) τις διευθετήσεις για τη βελτίωση της συνεργασίας μεταξύ ΕΕ και ΔΕΕ (1999/404/ΚΕΠΠΑ) ⁽¹⁾,
 - β) τις πρακτικές λεπτομέρειες για τη συμμετοχή όλων των κρατών μελών στις αποστολές που προβλέπονται από το άρθρο 17, παράγραφος 2, της ΣΕΕ και για τις οποίες η Ένωση χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες της ΔΕΕ (1999/321/ΚΕΠΠΑ) ⁽²⁾,
- έχοντας υπόψη τις αποφάσεις του Συμβουλίου της 14ης Φεβρουαρίου 2000:
 - α) για τη σύσταση της μεταβατικής επιτροπής πολιτικής και ασφάλειας (2000/143/ΚΕΠΠΑ) ⁽³⁾,
 - β) για τη σύσταση του προσωρινού στρατιωτικού οργάνου (2000/144/ΚΕΠΠΑ) ⁽⁴⁾,
 - γ) σχετικά με την προσωρινή απόσπαση εθνικών εμπειρογνομώνων σε στρατιωτικά θέματα στη γενική γραμματεία του Συμβουλίου (2000/145/ΚΕΠΠΑ) ⁽⁵⁾,
- έχοντας υπόψη την απόφαση του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 2000 για τη σύσταση επιτροπής πολιτικής διαχείρισης κρίσεων (2000/354/ΚΕΠΠΑ) ⁽⁶⁾,
- έχοντας υπόψη την πρόταση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο που αφορά την έγκριση κανονισμού για τη δημιουργία της διευκόλυνσης ταχείας αντίδρασης (COM(2000)119 — C5-0272/2000 — 2000/0081(CNS)) ⁽⁷⁾,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 15ης Μαΐου 1997 σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Οι προκλήσεις που αντιμετωπίζει η ευρωπαϊκή αμυντική βιομηχανία, μια εισήγηση για ανάληψη δράσεων σε ευρωπαϊκό επίπεδο» (COM(1996)10 — C4-0093/1996) ⁽⁸⁾,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 28ης Ιανουαρίου 1999 σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Υλοποίηση της στρατηγικής της Ένωσης στον τομέα των βιομηχανιών που συνδέονται με τον τομέα της άμυνας» (COM(1997)583 — C4-0223/1998) ⁽⁹⁾,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 15ης Ιουνίου 2000 σχετικά με τη θέσπιση της κοινής ευρωπαϊκής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας, εν όψει του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Φέιρα ⁽¹⁰⁾,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 6ης Σεπτεμβρίου 2000 σχετικά με τις προτεραιότητες της ΕΕ στον τομέα των εξωτερικών δράσεων ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ ΕΕ L 153 της 19.6.1999, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 123 της 13.5.1999, σ. 14.

⁽³⁾ ΕΕ L 49 της 22.2.2000, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 49 της 22.2.2000, σ. 2.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 49 της 22.2.2000, σ. 3.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 127 της 27.5.2000, σ. 1.

⁽⁷⁾ ΕΕ C 311 E της 31.10.2000, σ. 213.

⁽⁸⁾ ΕΕ C 167 της 2.6.1997, σ. 99.

⁽⁹⁾ ΕΕ C 128 της 7.5.1999, σ. 86.

⁽¹⁰⁾ Κείμενα που εγκρίθηκαν της 15.6.2000, σημείο 5.

⁽¹¹⁾ Κείμενα που εγκρίθηκαν της 6.9.2000, σημείο 9.

Πέμπτη, 30 Νοεμβρίου 2000

- έχοντας υπόψη τις τροπολογίες που ενέκρινε το Κοινοβούλιο, στις 16 Νοεμβρίου 2000 σχετικά με την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (COM(2000)30 – C5-0057/2000 – 2000/0032(COD))⁽¹⁾,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 163 του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων, Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, Κοινής Ασφάλειας και Αμυντικής Πολιτικής και τη γνωμοδότηση της Επιτροπής Συνταγματικών Υποθέσεων (A5-0339/2000),
- A. εκτιμώντας ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της διαθέτουν ένα υπόβαθρο κοινών αξιών και συμφερόντων τα οποία οφείλουν να προστατεύουν με πνεύμα αμοιβαίας αλληλεγγύης,
- B. εκτιμώντας ότι, με τη λήξη του ψυχρού πολέμου, η εννοιολογική διάκριση μεταξύ ασφάλειας και άμυνας τείνει να αμβλυνθεί και ότι μια πολιτική ασφάλειας και άμυνας συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση τόσο πολιτικών όσο και στρατιωτικών μέσων για την πρόληψη και τη διαχείριση των κρίσεων που απειλούν τα συμφέροντα και τις αξίες ενός κράτους ή μιας ομάδας κρατών όπως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση,
- Γ. επιβεβαιώνοντας εκ νέου, όσον αφορά την παραδοσιακή έννοια της άμυνας, δηλαδή την εδαφική άμυνα, ότι η κοινή ευρωπαϊκή πολιτική ασφάλειας και άμυνας (ΚΕΠΑΑ) δεν φιλοδοξεί να ανταγωνισθεί την Ατλαντική Συμμαχία, η οποία εξακολουθεί σήμερα να είναι το θεμέλιο της συλλογικής άμυνας των μελών της, ούτε να συγκροτήσει μόνιμο ευρωπαϊκό στρατό,
- Δ. διαπιστώνοντας ωστόσο ότι τα κράτη μέλη συνδέονται μεταξύ τους με αμοιβαία πολιτική αλληλεγγύη (άρθρο 11, παράγραφος 2 ΣΕΕ) που αποτελεί από μόνη της παράγοντα ασφάλειας και θα έχει ως αποτέλεσμα, σε εύθετο χρόνο, να εγγυηθεί η ΚΕΠΠΑ και τα σύνορα των κρατών μελών της ως εξωτερικά σύνορα της Ένωσης,
- Ε. υπενθυμίζοντας ότι η ΚΕΠΑΑ δεν θίγει την ιδιαιτερότητα της πολιτικής ασφάλειας και άμυνας κάθε κράτους μέλους ούτε τις υποχρεώσεις ορισμένων κρατών μελών οι οποίες πηγάζουν από τη συμμετοχή τους στο ΝΑΤΟ ή στη ΔΕΕ,
- ΣΤ. υπογραμμίζοντας ότι η συζήτηση σχετικά με την ευρωπαϊκή ασφάλεια και άμυνα, που ξεκίνησε στο Rörtschach, επισπεύσθηκε με τη στρατιωτική επέμβαση του ΝΑΤΟ στο Κοσσυφοπέδιο, καθώς οι λαοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνειδητοποίησαν την αδυναμία τους να επιλύσουν κρίσεις μεγάλης έκτασης,
- Ζ. επισημαίνοντας ότι η διένεξη αυτή κατέδειξε τα κενά και τις ανεπάρκειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της όχι μόνο όσον αφορά την πρόληψη των κρίσεων με πολιτικά μέσα, αλλά και όσον αφορά τα μέσα και τις στρατιωτικές ικανότητες που διαθέτουν για τη διαχείριση κρίσεων,
- Η. εκφράζοντας κατά συνέπεια την ικανοποίησή του για την ταχεία αντίδραση της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία, με τις δηλώσεις των Ευρωπαϊκών Συμβουλίων της Κολωνίας, του Ελσίνκι, της Λισσαβώνας και της Φέιρα, καθόρισε τις αρχές και τον τρόπο λειτουργίας για μια κοινή ευρωπαϊκή πολιτική ασφάλειας και άμυνας (ΚΕΠΑΑ) επικεντρωμένη πρωτίστως στην πρόληψη, τη διαχείριση και τον τερματισμό των κρίσεων που είναι δυνατόν να απειλήσουν τη διεθνή σταθερότητα και ασφάλεια,
- Θ. υπογραμμίζοντας ότι οι προσπάθειες της Ένωσης και των κρατών μελών της να αναπτύξουν μian αξιόπιστη κοινή ευρωπαϊκή πολιτική ασφάλειας και άμυνας αποσκοπούν στην ενίσχυση της ΚΕΠΠΑ, στον βαθμό που η Ένωση θα είναι σε θέση να αξιοποιεί όλο το φάσμα των χρηματοδοτικών, διπλωματικών, πολιτικών και στρατιωτικών μέσων της για να επιτυγχάνει τους στόχους της και να επηρεάζει αποτελεσματικότερα την εξέλιξη των διεθνών κρίσεων, εξυπακουμένου του ότι η προσφυγή στα στρατιωτικά μέσα θα αποτελεί υστάτη μόνον λύση,
- Ι. εκτιμώντας ότι η φιλοδοξία της Ευρωπαϊκής Ένωσης να επιβεβαιώσει, μέσω της ΚΕΠΠΑ και της ΚΕΠΑΑ, τον ρόλο της ως βασικού πρωταγωνιστή της διεθνούς πολιτικής σκηνής θα συμβάλει στην αναζωογόνηση της Ατλαντικής Συμμαχίας και σε πιο ισόρροπο καταμερισμό των επιβαρύνσεων και ευθυνών μεταξύ των μελών της, θα δώσει συγκεκριμένο περιεχόμενο στην έννοια της ευρωπαϊκής ταυτότητας στον τομέα της ασφάλειας και της άμυνας (ΕΤΑΑ) και θα αποτελέσει σημαντικό στοιχείο της παγκόσμιας ασφάλειας,

⁽¹⁾ Κείμενα που εγκρίθηκαν, σημείο 5.

Πέμπτη, 30 Νοεμβρίου 2000

- ΙΑ. χαιρετίζοντας τις αποφάσεις που έχουν ήδη ληφθεί από ορισμένα κράτη μέλη για αναδιάρθρωση των ενόπλων δυνάμεών τους και για απόκτηση κατάλληλου και ενίοτε κοινού εξοπλισμού, με την προοπτική της δημιουργίας της δύναμης ταχείας αντίδρασης που αποφασίσθηκε από τα Ευρωπαϊκά Συμβούλια της Κολωνίας και του Ελσίνκι και της οποίας το πρώτο συγκεκριμένο στάδιο είναι η διάσχεση για την ανάληψη δεσμεύσεων σχετικά με το επιχειρησιακό δυναμικό,
- ΙΒ. επιμένοντας ότι τα κράτη μέλη πρέπει να καταβάλουν ανάλογες προσπάθειες για την επίτευξη των στόχων που έθεσαν σε σχέση με την πολιτική διαχείριση των κρίσεων, ιδίως μάλιστα για τη συγκρότηση μιας ευρωπαϊκής αστυνομικής δύναμης που να μπορεί να κινητοποιηθεί σε σύντομο χρονικό διάστημα και για την εφαρμογή συνολικών μέτρων πρόληψης και διαχείρισης των κρίσεων, με την κατάλληλη χρηματοδότηση και με κύριο προορισμό την υποστήριξη της κοινωνίας των πολιτών στην ζώνες υπό ένταση,
- ΙΓ. επισημαίνοντας ότι εξακολουθούν να υπάρχουν ορισμένα κενά που θα πρέπει να καλυφθούν, σε θεσμικό και υλικό επίπεδο, αν η Ένωση θέλει να διαθέτει έως το 2003 μίαν αξιόπιστη ικανότητα πρόληψης συγκρούσεων και διαχείρισης κρίσεων,
- ΙΔ. αποδοκιμάζοντας τέλος το γεγονός ότι η συγκρότηση της ΚΕΠΑΑ συνεχίζεται χωρίς να υποβάλλεται στον έλεγχο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που δεν συμμετέχει στον καθορισμό της και επιμένοντας στην ανάγκη να υπόκειται η ΚΕΠΠΑ στον κοινοβουλευτικό έλεγχο και τη δημοκρατική ευθύνη των εθνικών κοινοβουλίων, όσον αφορά τις κυβερνήσεις των κρατών μελών,
- ΙΕ. επισημαίνοντας ότι τα εθνικά κοινοβούλια, που είναι υπεύθυνα για την έγκριση των προϋπολογισμών άμυνας, δεν μπορούν ακόμη να αποκτήσουν σφαιρική και συνεπή άποψη για την ΚΕΠΑΑ,
- ΙΣΤ. επισημαίνοντας τη σημασία των αρχών της διαφάνειας και της δημοκρατικής ευθύνης στον τομέα της πολιτικής για την ασφάλεια και άμυνα,
- ΙΖ. υπενθυμίζοντας ότι είναι αναγκαία η συμφωνία μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για να ρυθμισθεί το θέμα της πρόσβασης στα έγγραφα περί των οποίων γίνεται λόγος στην απόφαση του Συμβουλίου 2000/527/ΕΚ της 14 Αυγούστου 2000 ⁽¹⁾,
1. επιβεβαιώνει ότι η κοινή ευρωπαϊκή πολιτική ασφάλειας και άμυνας δεν αποτελεί αυτοσκοπό αλλά εργαλείο για την εξυπηρέτηση των στόχων της εξωτερικής πολιτικής της Ένωσης και ότι μπορεί να χρησιμοποιείται μόνο για την επίτευξη συγκεκριμένων στόχων, τους οποίους θα έχει θέσει με σαφήνεια το Συμβούλιο σε συνεννόηση με την Επιτροπή και με την υποστήριξη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·
 2. επιβεβαιώνει επομένως ότι η ΚΕΠΑΑ θα διευρύνει τις εναλλακτικές δυνατότητες που έχει στη διάθεσή της η Ένωση κατά την άσκηση της εξωτερικής της πολιτικής·
 3. εκφράζει την ικανοποίησή του για την τελευταία έκδοση της Προεδρίας σχετικά με την ενίσχυση της ΚΕΠΑΑ, που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Φέιρα και δεσμεύει την Ευρωπαϊκή Ένωση να μη χαλαρώσει τις προσπάθειές της και να συνεχίσει την ανάπτυξη της ΚΕΠΑΑ στις πολιτικές και στρατιωτικές πτυχές της, μεταξύ άλλων λαμβάνοντας τις απαιτούμενες αποφάσεις πολιτικής και θεσμικής φύσης για να καταστεί η ΚΕΠΑΑ πλήρως επιχειρησιακή·
 4. επισημαίνει, πράγματι, ότι η ΚΕΠΠΑ θα είναι πλήρως αποτελεσματική μόνο αν διευθύνεται από μια σαφώς προσδιορισμένη αρχή, που να είναι ικανή να συντονίζει το σύνολο των διαθέσιμων μέσων, τόσο πολιτικών όσο και στρατιωτικών· θεωρεί εξάλλου απαραίτητο να αξιολογούνται σε τακτική βάση οι νέες διαρθρώσεις, αφής στιγμής αυτές συγκροτηθούν·
 5. καλεί συνεπώς τα προσηχή Ευρωπαϊκά Συμβούλια να εγκρίνουν τις αποφάσεις που απαιτούνται προκειμένου η ΚΕΠΑΑ να καταστεί πλήρως επιχειρησιακή το 2003, όπως αποφάσισε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Κολωνίας·
 6. επιβεβαιώνει εκ νέου ότι οι κρίσεις θα έπρεπε κατ' αρχάς να επιλύονται με τη χρήση πολιτικών μέσων· δεν αποκλείει ωστόσο την προσφυγή στην ένοπλη δύναμη όταν η διπλωματία έχει εξαντλήσει τα περιθωριά της, με την προϋπόθεση ότι η χρήση της είναι σύμφωνη προς τις καταστατικές αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των συστατικών κρατών μελών της, καθώς και προς τις αρχές του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και του ΟΑΣΕ·
 7. υπογραμμίζει ότι, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, η χρήση της ένοπλης δύναμης απαιτεί εντολή ad hoc του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών· έχοντας ωστόσο συνείδηση των κινδύνων εμπλοκής της διαδικασίας στο πλαίσιο του οργάνου αυτού, επιμένει στην ανάγκη μεταρρύθμισης των οργάνων του ΟΗΕ· εν αναμονή των μεταρρυθμίσεων αυτών και ελλείψει εντολής λόγω εμπλοκής της διαδικασίας στο πλαίσιο του Συμβουλίου Ασφαλείας, φρονεί ότι η διεθνής κοινότητα, και ως τμήμα της η Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν μπορεί να επέμβει στρατιωτικά, σε περίπτωση εκτάκτου ανάγκης, παρά μόνον μετά από ρητή σχετική έκκληση του γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών·

(¹) ΕΕ L 212 της 23.8.2000, σ. 9.

Πέμπτη, 30 Νοεμβρίου 2000

8. τονίζει τέλος ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει απαραίτητως να επεξεργασθεί τις αρχές και τις νομικές βάσεις που θα της επιτρέπουν να επεμβαίνει, είτε με πολιτικά μέσα, είτε με στρατιωτικά μέσα, είτε με συνδυασμό των δύο, στο έδαφος τρίτων κρατών που βρίσκονται σε κρίση·

I. Η ανάπτυξη των πολιτικών πτυχών της πρόληψης των συγκρούσεων και της διαχείρισης των κρίσεων

9. εγκρίνει τους προσανατολισμούς που περιέχονται στην έκθεση της Φέιρα σχετικά με την ενίσχυση των ικανοτήτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τις πολιτικές πτυχές της πρόληψης των συγκρούσεων και της διαχείρισης των κρίσεων, κατά τρόπο ώστε:

- a) να προλαμβάνεται η εμφάνιση και η όξυνση των συγκρούσεων·
- β) να εδραιώνεται η ειρήνη και η εσωτερική σταθερότητα κατά τη διάρκεια των μεταβατικών περιόδων·
- γ) να εξασφαλίζεται συμπληρωματικότητα ανάμεσα στις πολιτικές και στρατιωτικές πτυχές της διαχείρισης κρίσεων, προκειμένου να καλύπτεται όλο το φάσμα των αποστολών του Πέτερσπεργκ (αποστολές ανθρωπιστικού χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένης της απομάκρυνσης υπηκόων της ΕΕ από τις υπό κρίση περιοχές· αποστολές διατήρησης της ειρήνης· αποστολές μάχιμης δύναμης για τη διαχείριση κρίσεων, συμπεριλαμβανομένων των αποστολών αποκατάστασης της ειρήνης)·

10. υποστηρίζει τον στόχο που έθεσαν τα κράτη μέλη στη Φέιρα να υπάρξει έως το 2003, μέσω εκούσιας συνεργασίας, μια ευρωπαϊκή αστυνομική δύναμη 5 000 αστυνομικών με προορισμό την πρόληψη συγκρούσεων ή τη διαχείριση κρίσεων, δεδομένου ότι οι στρατιωτικές μονάδες δεν είναι κατάλληλες για τις επιχειρήσεις διατήρησης της τάξης· σημειώνει επίσης ότι, για την αντιμετώπιση καταστάσεων ανάγκης, τα κράτη μέλη δεσμεύθηκαν να συγκεντρώνουν, στο πλαίσιο αυτού του γενικού στόχου, μια πρώτη δύναμη 1 000 αστυνομικών μέσα σε 30 ημέρες·

11. εκφράζει επίσης την ικανοποίησή του για την πρόταση της Επιτροπής σχετικά με τη δημιουργία χρηματοδοτικού μηχανισμού ταχείας αντίδρασης, ο οποίος θα επιτρέψει στην Ένωση να δρα κατεπειγόντως, και καλεί το Συμβούλιο να εγκρίνει όσο το δυνατόν συντομότερα τον σχετικό κανονισμό·

12. υπογραμμίζει ότι αυτή η διαφοροποίηση και αυτή η ενίσχυση της ικανότητας επέμβασης της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις περιοχές κρίσης πρέπει να συμβαδίζει με δράσεις για την αποκατάσταση και εδραίωση του κράτους δικαίου, της δημοκρατίας, μιας κοινωνίας των πολιτών, μιας ανεξάρτητης δικαιοσύνης, της τοπικής διοίκησης και του οικονομικού συστήματος, ώστε να επιτυγχάνεται η επάνοδος στην ομαλότητα όσο το δυνατόν συντομότερα και να κατοχυρώνεται η δημοκρατική ασφάλεια στην περιοχή·

13. καλεί την Επιτροπή και το Συμβούλιο να εξετάσουν το θέμα της πρόληψης των συγκρούσεων και να αναπτύξουν μια επιχειρησιακή αντίληψη που να προσφεύγει στα μέσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης των κρατών μελών της, του ΝΑΤΟ, καθώς επίσης στα μέσα άλλων οργανισμών, όπως ο ΟΗΕ, ο ΟΑΣΕ και άλλοι περιφερειακοί οργανισμοί, και ακόμη στα μέσα μαζικής ενημέρωσης και στην κοινωνία των πολιτών·

14. επισημαίνει στο πλαίσιο αυτό ότι η ΕΕ πρέπει να συνεργάζεται επίσης με τα εξειδικευμένα φορα των ΜΚΟ·

15. εκτιμά ότι το πρώτο στάδιο της συγκρότησης μιας πολιτικής για την πρόληψη των συγκρούσεων συνίσταται στην ανάπτυξη της ικανότητας συλλογής πληροφοριών εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και της ικανότητάς της για ανάλυση, κατά τρόπο ώστε να ανιχνεύονται τα προμηνύματα των κρίσεων·

16. υπογραμμίζει ότι ένας τέτοιος προσανατολισμός προϋποθέτει:

- a) την ειλικρινή συνεργασία όλων των κρατών μελών, τα οποία πρέπει να θέσουν στη διάθεση της Ένωσης όλα τα μέσα που διαθέτουν,
- β) την ενίσχυση της UPPAR (Μονάδα Σχεδιασμού Πολιτικής και Ταχείας Προειδοποίησης) η οποία επί του παρόντος δεν διαθέτει επαρκείς ανθρώπινους και υλικούς πόρους προς επιτέλεση του καθήκοντος της ταχείας προειδοποίησης, για να μη μιλήσουμε για τις άλλες λειτουργίες της,
- γ) την ενίσχυση των αρμόδιων υπηρεσιών του Συμβουλίου και της Επιτροπής, οι οποίες θα πρέπει να συνενώσουν τις πληροφορίες και τις αναλύσεις που διαθέτουν·

17. υπογραμμίζει εν συνεχεία ότι η προληπτική επέμβαση πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της προς αντιμετώπιση κρίσης και ότι μπορεί να συνεπάγεται την εφαρμογή ενός συνόλου μέτρων που εκτείνονται από τη διπλωματική πίεση έως τις θετικές δράσεις για την ενίσχυση της κοινωνίας των πολιτών, χωρίς να αποκλείονται οι δράσεις καταναγκασμού, από τις πολιτικές και οικονομικές κυρώσεις έως την απειλή της χρήσης βίας·

Πέμπτη, 30 Νοεμβρίου 2000

18. θεωρεί απαραίτητο, όσον αφορά τη διαχείριση κρίσεων με μη στρατιωτικά μέσα, να γίνεται σαφής διάκριση ανάμεσα, αφενός, στις αμιγώς πολιτικές δράσεις (όπως οι δράσεις ανθρωπιστικής βοήθειας, παρατήρησης, μεσο-λάβησης, ανοικοδόμησης κ.λπ.), οι οποίες ενδέχεται να εμπίπτουν στο έργο ενός μη στρατιωτικού ευρωπαϊκού ειρηνευτικού σώματος, και, αφετέρου, τις δράσεις αστυνόμευσης, οι οποίες ενδέχεται να αποτελούν προανάκρουσμα μιας κλιμάκωσης της χρήσης μέσων καταναγκασμού ή να εγγράφονται σε μια μετασυγκρουσιακή προοπτική·

19. κρίνει απαραίτητη τη στενή συνεργασία των κατάλληλων οργάνων του Συμβουλίου (επιτροπή επιφορτισμένη με τις μη στρατιωτικές πτυχές της διαχείρισης κρίσεων, επιτελείο αντιμετώπισης κρίσεων, μονάδα(-ες) αντιμετώπισης κρίσεων) με τα όργανα της Επιτροπής (όπως ιδίως η μονάδα συντονισμού για την αντιμετώπιση κρίσεων και το ECHO), υπό την αιγίδα μιας σαφώς προσδιορισμένης αρχής, κατά τρόπο ώστε να αποφεύγεται η διασπορά των προσπαθειών και να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα της δράσης της Ένωσης·

20. επαναλαμβάνει το αίτημα που περιέχεται στο προαναφερθέν ψήφισμά του της 15ης Ιουνίου 2000 για τον καθορισμό και άλλων «μεγάλων κοινών στόχων» (headline goals) εκτός του σχετιζόμενου με την αστυνομική δύναμη, όπως π.χ. όσον αφορά τις ομάδες ειδικών στους τομείς του κράτους δικαίου, του ελέγχου εκλογών, της παρατήρησης καταστάσεων, της ανθρωπιστικής βοήθειας και της πολιτικής προστασίας·

21. καλεί την Επιτροπή να προβεί σε καταγραφή των πολιτικών μέσων που ήδη υπάρχουν ή που πρέπει να δημιουργηθούν, με στόχο την πρόληψη των κρίσεων, τη διαχείρισή τους και την οριστική επίλυσή τους υπό τις καλύτερες δυνατές συνθήκες·

22. καλεί την Επιτροπή, σε συνεργασία με το Συμβούλιο, να εκπονεί ετήσια δημόσια έκθεση σχετικά με την πρόληψη συγκρούσεων εκ μέρους της ΕΕ, η οποία να εκθέτει τις πολιτικές που έχουν χαραχθεί, τους χρησιμοποιούμενους μηχανισμούς και τα προγράμματα στα οποία παρέχεται στήριξη, να προτείνει κριτήρια για την αξιολόγησή τους και να εκθέτει τα διδάγματα που έχουν αποκομισθεί·

II. Η ανάπτυξη των στρατιωτικών μέσων και ικανοτήτων της Ένωσης

23. υπογραμμίζει ότι ο πόλεμος του Κοσσυφοπεδίου φανέρωσε την αδυναμία των ευρωπαϊκών χωρών να επέμβουν σε κρίσεις, όχι μόνο όσον αφορά τα μη στρατιωτικά μέσα αλλά και σε επίπεδο στρατιωτικής ικανότητας·

24. υπενθυμίζει την υποστήριξή του προς τον μεγάλο στόχο (headline goal) που τέθηκε στην Κολωνία και στο Ελσίνκι, να συγκροτηθεί έως το 2003 μια δύναμη ταχείας αντίδρασης 50 000 έως 60 000 ανδρών, που να μπορεί να κινητοποιηθεί σε 60 ημέρες και να αναπτύσσεται επί ένα έτος, να διαθέτει την αναγκαία αεροπορική και ναυτική υποστήριξη καθώς και ίδια μέσα διοίκησης, πληροφοριών και επιχειρησιακού σχεδιασμού·

25. χαιρετίζει τις συνεισφορές που ανακοινώθηκαν από τα κράτη μέλη, τις υποψήφιες χώρες και τα ευρωπαϊκά κράτη που είναι μέλη του NATO, αλλά δεν ανήκουν στην ΕΕ κατά τη Διάσκεψη ανάληψης δεσμεύσεων της 20ής και 21ης Νοεμβρίου 2000, προκειμένου να επιτευχθεί αυτός ο στόχος· καλεί τον Υπάτο Εκπρόσωπο για την ΚΕΠΠΑ να το ενημερώνει τακτικά για τον τρόπο με τον οποίο τα εν λόγω κράτη ανταποκρίνονται στις εν λόγω δεσμεύσεις, προκειμένου να δίνεται η δυνατότητα στους βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων να ελέγχουν τη συγκρότηση της ευρωπαϊκής δύναμης ταχείας αντίδρασης·

26. εκφράζει την ικανοποίησή του για την βούληση που εκφράζουν τα κράτη μέλη να επιτύχουν αυτόν τον φιλόδοξο στόχο αναδιοργανώνοντας καταλλήλως τις ένοπλες δυνάμεις τους·

27. καλεί τα κράτη μέλη να λάβουν υπόψη, στο πλαίσιο της πολιτικής τους στον τομέα των στρατιωτικών προμηθειών, τα διδάγματα που αντλήθηκαν από την επέμβαση του NATO στο Κοσσυφοπέδιο, την καταγραφή στην οποία προέβη η ΔΕΕ, την Πρωτοβουλία Αμυντικής Ικανότητας (DCI) του NATO και τα συμπεράσματα της διάσκεψης για την ανάληψη δεσμεύσεων σχετικά με το επιχειρησιακό δυναμικό·

28. υπογραμμίζει τις αδυναμίες ή ανεπάρκειες των ευρωπαϊκών χωρών στους τομείς των επικοινωνιών, της διοίκησης, του ελέγχου και της πληροφόρησης (C³I), της στρατηγικής κινητικότητας (βαρείες αεροπορικές μεταφορές, ανεφοδιασμός εν πτήση), της συλλογής πληροφοριών, της ικανότητας διάσπασης της αντίπαλης αεροπορικής άμυνας, της ικανότητας διεξαγωγής επιδράσεων παντός καιρού, μέρα και νύχτα, των τηλεκατευθυνόμενων όπλων ακριβείας και των πυραύλων τύπου Κρουζ, όπως τις κατέδειξε ο πόλεμος του Κοσσυφοπεδίου·

29. προτείνει συνεπώς να προσπαθήσουν τα κράτη μέλη, εν συνεχεία της διάσκεψης για την ανάληψη δεσμεύσεων σχετικά με το επιχειρησιακό δυναμικό, να καλύψουν τα ανωτέρω κενά, όπως έπραξαν εντελώς πρόσφατα στους τομείς της στρατηγικής αερομεταφοράς (Airbus A400M), των πυραύλων αέρος-αέρος (Météor), των πυραύλων Κρουζ (Scalp/Storm Shadow) και των δορυφόρων αναγνώρισης και πλοήγησης·

Πέμπτη, 30 Νοεμβρίου 2000

30. θεωρεί όμως ότι η εδραίωση της διαδικασίας απόκτησης στρατιωτικού εξοπλισμού στην Ευρώπη δεν μπορεί να προχωρήσει μόνο με μεμονωμένα ή πολυμερή σχέδια και ότι κατά συνέπεια εναπομένει να καταβληθεί μια σημαντική κοινή προσπάθεια προοπτικής και σχεδιασμού·
31. προτείνει να προβούν τα κράτη μέλη σε μακροπρόθεσμη εκτίμηση των αναγκών τους, κάνοντας διάκριση μεταξύ βραχυπρόθεσμων (2003/2005), μεσοπρόθεσμων (2010/2012) και μακροπρόθεσμων (2020/2025) προοπτικών, ώστε να γίνουν εγκαίρως οι επιβεβλημένες επιλογές σε στρατηγικό, βιομηχανικό και δημοσιονομικό επίπεδο·
32. διαπιστώνει ότι η δημιουργία μιας δύναμης ταχείας επέμβασης της Ευρωπαϊκής Ένωσης θέτει στα κράτη μέλη το πρόβλημα της συγκρότησης επαγγελματικών στρατών, λύση την οποία ορισμένα έχουν ήδη ξεκινήσει να εφαρμόζουν, και τονίζει ότι σε κάθε κράτος μέλος εναπόκειται να αποφασίσει επ' αυτού, σε συνάρτηση με τις πολιτικές και κοινωνικές παραδόσεις του και τον ρόλο που επιθυμεί να παίξει στη διαχείριση των κρίσεων·
33. θεωρεί απαραίτητο να αναπτύξουν τα κράτη της ΕΕ ικανότητες αεροναυτικής επέμβασης στηριζόμενες στα αεροπλανοφόρα που ήδη διαθέτουν τέσσερα από τα κράτη μέλη, λόγω της σημασίας των θαλάσσιων οδών επικοινωνίας για το εμπόριο της Ένωσης και των δυνατοτήτων που τα αεροπλανοφόρα αυτά προσφέρουν για την εκτέλεση των αποστολών τύπου Πέτερσπεργκ, όπως απέδειξαν οι επιχειρήσεις πάνω από την πρώην Γιουγκοσλαβία· καλεί τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη να επιδιώξουν, με την ευκαιρία της ανανέωσης των αεροπλανοφόρων τους, τη διαλιειτουργικότητα, ούτως ώστε να διαθέτουν σε περίπτωση ανάγκης μια συνεκτική αεροναυτική δύναμη επέμβασης·
34. ζητεί από τις ευρωπαϊκές χώρες να θέσουν σε κοινή χρήση, στο πλαίσιο ειδικών επιχειρησιακών δυνάμεων ή στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ναυτικής Δύναμης (EUROMARFOR), που προτείνει να είναι ανοικτή σε όλα τα κράτη μέλη, τα μέσα που διαθέτουν για την πλαισίωση και υποστήριξη των δυνάμεων στο πλαίσιο αεροναυτικών επιχειρήσεων, ώστε να εξασφαλίζεται επαρκής προστασία των ευρωπαϊκών αεροπλανοφόρων·
35. στηρίζει την ιδέα της ανάπτυξης επαρκών μέσων στους τομείς της αεροπορικής και θαλάσσιας μεταφοράς, του εν πτήξει ανφοδιασμού, των επιχειρήσεων CSAR/RESCO⁽¹⁾, του ελέγχου του ενερίου χώρου (AEW&C⁽²⁾) και, ακολούθως, του ελέγχου του πεδίου μάχης και της συλλογής πληροφοριών μέσω δορυφόρου, αεροπλάνου και μη επανδρωμένου αεροσκάφους·
36. διαπιστώνει ότι οι δυνάμεις που υπάγονται σήμερα στην ΔΕΕ (FRUEO) καθώς και η Ευρωπαϊκή Αεροπορική Ομάδα θα μετέχουν στον κατάλογο των δυνάμεων στη διάθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη δημιουργία της ευρωπαϊκής δύναμης ταχείας αντίδρασης· ζητεί δε να ανοίξουν οι διάφορες αυτές δυνάμεις, οι οποίες αποτελούν αυτές καθαυτές μέσα ενισχυμένης συνεργασίας, προς τα κράτη μέλη που επιθυμούν να προσχωρήσουν σ' αυτές·
37. καλεί την Ευρωπαϊκή Ένωση να υιοθετήσει τη συμφωνία αεροπορικής μεταφοράς μακρών αποστάσεων που συνήφθη στις 30 Ιουνίου 1997 μεταξύ της ΔΕΕ και της Ουκρανίας και θεωρεί ότι μια παρόμοια συμφωνία θα μπορούσε να συναφθεί και με τη Ρωσία, ώστε να ενισχυθούν οι ικανότητες μεταφοράς και σχεδιασμού των κρατών μελών·
38. υπενθυμίζει τα ψηφίσματά του της 15ης Μαΐου 1997 και της 28ης Ιανουαρίου 1999 σχετικά με την ευρωπαϊκή συνεργασία στον τομέα των αμυντικών βιομηχανιών και σημειώνει με ικανοποίηση τη συμφωνία πλαίσιο που υπογράφηκε στις 27 Ιουλίου 2000 στο Farnborough μεταξύ 6 χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμφωνία που θα διευκολύνει την αναδιάρθρωση των αμυντικών βιομηχανιών στην Ευρώπη, όπως είχε ζητηθεί με τα προαναφερθέντα ψηφίσματά του·
39. ζητεί να μπορούν οι υποψήφιες χώρες να συμμετέχουν πλήρως, όποτε είναι δυνατόν, στις ευρωπαϊκές συνεργασίες στον εξοπλιστικό τομέα·
40. υπενθυμίζει, ωστόσο, τόσο στις αμυντικές βιομηχανίες όσο και στα κράτη μέλη της ΕΕ και τις υποψήφιες για ένταξη χώρες ότι οι εξαγωγές όπλων πρέπει, προς όφελος της ΚΕΠΑΑ, να ελέγχονται και να περιορίζονται·
41. ζητεί να αποκτήσει η ΕΕ μια πραγματική διαστημική πολιτική που να καλύπτει τις πολιτικές αλλά και τις στρατιωτικές πτυχές της χρήσης του Διαστήματος και να συγκεντρώσει τους εθνικούς και πολυεθνικούς μηχανισμούς που διαθέτει στον στρατιωτικό τομέα στο πλαίσιο μιας Κοινής Διαστημικής Διοίκησης της ΕΕ (ΚΔΔΕΕ)· εκτιμά πάντως ότι αυτή η νέα πολιτική δεν θα πρέπει να αποβλέπει στην τοποθέτηση οπλικών συστημάτων σε τροχιά, αλλά μάλλον στην ανάπτυξη μηχανισμών παρατήρησης, παρακολούθησης και πλοήγησης·

(¹) Combat Search and Rescue/Αναζήτηση και διάσωση εν μάχη.

(²) Airborne Early Warning & Control System/Αερομεταφερόμενο σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης και ελέγχου.

Πέμπτη, 30 Νοεμβρίου 2000

42. χαιρετίζει, από την άποψη αυτή, την προσέγγιση που επιτεύχθηκε στις 16 Νοεμβρίου 2000 μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ευρωπαϊκού Διαστημικού Οργανισμού, που αποβλέπει στη χάραξη ευρωπαϊκής στρατηγικής για το διάστημα η οποία θα δίνει έμφαση στα συστήματα πλοήγησης (Galileo) και παρατήρησης (πρωτοβουλία GMES: Παγκόσμια επιτήρηση του περιβάλλοντος και της ασφάλειας) στο πλαίσιο διττής προοπτικής·

43. υπενθυμίζει ότι η θέσπιση επιχειρησιακής ΚΕΠΑΑ απαιτεί τον καθορισμό και την προσκόλληση σε κοινό πολιτικό όραμα και σε κοινά συμφέροντα αλλά η αποτελεσματικότητά της εναπόκειται στο να αποκτήσουν τα κράτη μέλη ομοιογενείς ικανότητες παρέμβασης και να αναπτύξουν τεχνολογίες αιχμής· ζητεί, για το λόγο αυτό, να χαραχθεί μια κοινή πολιτική έρευνας σε θέματα άμυνας· θεωρεί ότι τα ευρωπαϊκά ερευνητικά κέντρα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη στα προγράμματά τους τις πτυχές που συνδέονται με την άμυνα·

44. υπενθυμίζει ότι όλες αυτές οι προσπάθειες για τη βελτίωση των στρατιωτικών ικανοτήτων και μέσω της Ένωσης θα παραμείνουν ανεπαρκείς αν η Ένωση δεν αποκτήσει μια στρατηγική χρήσης της βίας, ενταγμένη στην κοινή εξωτερική πολιτική της, και αν τα θεσμικά της όργανα δεν προσαρμοσθούν καταλλήλως·

III. Τα θεσμικών προβλήματα που συνδέονται με τη θέσπιση κοινής ευρωπαϊκής πολιτικής επί θεμάτων ασφαλείας και άμυνας

45. όσον αφορά τις δομές λήψης αποφάσεων της ΚΕΠΑΑ, υπενθυμίζει το προαναφερθέν ψήφισμά του της 15ης Ιουνίου 2000 και εκφράζει την επιθυμία να προεδρεύει της Επιτροπής Πολιτικής και Ασφάλειας (COPS) ο Ύπατος Εκπρόσωπος για την ΚΕΠΠΑ, να δημιουργηθεί Συμβούλιο Υπουργών Άμυνας και, εφόσον συντρέχει ανάγκη, να συμμετέχουν οι Υπουργοί Άμυνας στο Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων·

46. επαναλαμβάνει τις ανησυχίες του όσον αφορά την αποτελεσματικότητα των οργάνων που δημιουργήθηκαν ως μεταβατικά όργανα την 1η Μαρτίου 2000 καθώς και όσον αφορά την συνεκτικότητα, στην παρούσα κατάσταση, των πολιτικών όσο και των στρατιωτικών δράσεων που θα αποφάσιζε ενδεχομένως η Ευρωπαϊκή Ένωση·

47. υπογραμμίζει, πράγματι, ότι η σύσταση των νέων αυτών οργάνων δεν συνοδεύθηκε από ενίσχυση της εξουσίας συντονισμού και πρωτοβουλίας του Ύπατου Εκπροσώπου για την ΚΕΠΠΑ, από σαφή καταμερισμό ρόλων μεταξύ του Ύπατου Εκπροσώπου και του Επιτρόπου του αρμόδιου για τις εξωτερικές σχέσεις ούτε από άψογο συντονισμό με όλους τους άλλους εμπλεκόμενους, για να δημιουργηθεί μια σαφής αλυσίδα διοίκησης που να συνδέει το επίπεδο όπου αναλαμβάνεται η πολιτική πρωτοβουλία με το επίπεδο της επιτόπιας υλοποίησής·

48. επαναλαμβάνει κατά συνέπεια το αίτημα, που εξέφρασε στο ψήφισμά του της 13ης Απριλίου 2000 σχετικά με τις προτάσεις του για τη ΔΚΔ⁽¹⁾, να συγχωνευθούν εν ευθέτω χρόνω τα καθήκοντα του Ύπατου Εκπροσώπου για την ΚΕΠΠΑ και του Επιτρόπου του αρμόδιου για τις εξωτερικές σχέσεις και να ανατεθούν σε έναν ειδικά επιφορτισμένο Αντιπρόεδρο της Επιτροπής·

49. βεβαιώνει συνεπώς ότι η αποτελεσματικότητα της ΚΕΠΑΑ συνδέεται στενά με τη βελτίωση της λειτουργίας της ΚΕΠΠΑ και ότι, για τον σκοπό αυτό, είναι επίσης αναγκαίο να διαθέτει η Ένωση όχι μόνο ικανότητα συγκέντρωσης πληροφοριών αλλά και ικανότητα ανάλυσης· επισημαίνει ότι κατ' εφαρμογήν των αποφάσεων που ελήφθησαν από το Συμβούλιο της ΔΕΕ στις 13 Νοεμβρίου 2000, το Δορυφορικό Κέντρο του Torrejon και το Ινστιτούτο Μελετών Ασφάλειας της ΔΕΕ πρόκειται να μεταφερθούν το 2001 στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπό τη μορφή οργανισμών· κρίνει με τη ευκαιρία αυτή απαραίτητο να προσδιορισθεί σαφώς ο μελλοντικός ρόλος αυτών των δύο οργανισμών, προκειμένου να εργάζονται ιδίως συνεπικουρώντας την UPPAR, τα ανθρώπινα μέσα της οποίας πρέπει να ενισχυθούν ώστε να είναι σε θέση να αντεπεξέρχεται πλήρως στα καθήκοντα σχεδιασμού και ανάλυσής της·

50. ευελπιστεί ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Νίκαιας θα θεσπίσει τα οριστικά όργανα της ΚΕΠΑΑ (COPS, Στρατιωτική Επιτροπή και Στρατιωτικό Επιτελείο), θα ορίσει με σαφήνεια τις αρμοδιότητες και εξουσίες λήψης αποφάσεων των οργάνων αυτών και θα παράσχει την αναγκαία ώθηση για τη βελτίωση της λειτουργίας της ΚΕΠΠΑ εν γένει, και της ΚΕΠΑΑ ειδικότερα, όσον αφορά την ταχύτητα και σαφήνεια της διαδικασίας λήψης αποφάσεων·

51. ζητεί συμπληρωματικά προς αυτή τη σύσταση των οριστικών οργάνων της ΚΕΠΑΑ, να εγκρίνει το Συμβούλιο της Νίκαιας την αρχή, βάσει του ομίλου ΔΕΟΕ (GAEO), του οργανισμού ΔΕΟΕ (OAEΟ), ή ακόμα και του οργανισμού ΚΟΣΤΕ (OCCAR), μιας ευρωπαϊκής υπηρεσίας εξοπλισμού που θα υπάγεται στη Στρατιωτική Επιτροπή και καθήκον της θα είναι να ορίζει και να διαχειρίζεται τα κοινά προγράμματα έρευνας και να προγραμματίζει τις δαπάνες κοινών επενδύσεων και αγορών·

(¹) Κείμενα που εγκρίθηκαν, σημείο 7.

Πέμπτη, 30 Νοεμβρίου 2000

52. είναι της γνώμης ότι το Συμβούλιο θα έπρεπε να εξετάσει τις δημοσιονομικές πτυχές της ΚΕΠΑΑ, προβλέποντας τις δαπάνες που συνδέονται με τη μεταβίβαση των καθηκόντων της ΔΕΕ που απαιτούνται για την εκτέλεση των αποστολών του Πέτερσπεργκ· εκτιμά, από την πλευρά του, ότι τα έξοδα των αποστολών τύπου Πέτερσπεργκ θα έπρεπε να κατανέμονται μεταξύ των κρατών μελών με βάση την κλειδα του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος και ζητεί να λαμβάνεται υπόψη στην κατανομή αυτή η συνεισφορά κάθε κράτους μέλους, με πολιτικά και στρατιωτικά μέσα, στην εκτέλεση των εν λόγω αποστολών·
53. ζητεί σε κάθε περίπτωση, όταν ένα κράτος δεν επιθυμεί να συμμετάσχει σε μίαν αποστολή, να οφείλει, εν ονόματι της αμοιβαίας αλληλεγγύης που συνδέει τα κράτη μέλη, να καταβάλει χρηματοδοτική συνεισφορά που θα κατανέμεται μεταξύ των συμμετεχόντων κρατών·
54. είναι, τέλος, της γνώμης ότι οι αποστολές τύπου Πέτερσπεργκ θα πρέπει μακροπρόθεσμα να χρηματοδοτούνται από τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάτι που συνεπάγεται αναθεώρηση του άρθρου 28 ΣΕΕ και των δημοσιονομικών προοπτικών·
55. εκφράζει την επιθυμία, το Συμβούλιο και τα κράτη μέλη, δεδομένου του κόστους που συνεπάγεται η θέσπιση της ΚΕΠΑΑ, να μην αποκλείσουν εξ'αρχής το ενδεχόμενο ενίσχυσης των δημοσιονομικών μέσων εφόσον η ενίσχυση αυτή θα είναι απαραίτητη για την αξιοπιστία της Ένωσης, χωρίς ωστόσο τούτο να θέτει εν αμφιβολώ τις κοινωνικές και οικονομικές προτεραιότητες της Ένωσης και των κρατών μελών της·
56. επιθυμεί οι προσπάθειες αυτές ενοποίησης των στρατιωτικών μέτρων και του δυναμικού των κρατών μελών στο πλαίσιο της ΚΕΠΑΑ να οδηγούν σε εξορθολογισμό των στρατιωτικών δαπανών, κάτι το οποίο μπορεί να οδηγήσει σε οικονομίες προϋπολογισμού·
57. υπογραμμίζει ότι οιαδήποτε νέα ανάπτυξη των στρατιωτικών αποστολών δεν πρέπει επ' ουδενί να συνεπιφέρει μείωση, από τα κράτη μέλη, των κοινοτικών πιστώσεων που διατίθενται σε μη στρατιωτικούς τομείς, ιδίως στους τομείς που συνδέονται με την πολιτική διαχείριση των κρίσεων, τα δικαιώματα του ανθρώπου και τη δημοκρατία, την αναπτυξιακή βοήθεια και την ανθρωπιστική βοήθεια·
58. διαπιστώνει ότι η συνεργασία που καθιερώθηκε μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και NATO λειτουργεί εύρυθμα, όπως απέδειξε η πρώτη κοινή συνεδρίαση της COPSi και του Βορειοατλαντικού Συμβουλίου η οποία πραγματοποιήθηκε στις 19 Σεπτεμβρίου 2000·
59. υποστηρίζει τις κύριες αρχές και τις λεπτομέρειες συμμετοχής των υποψηφίων για ένταξη χωρών και των ευρωπαϊκών κρατών μελών του NATO που δεν είναι μέλη της ΕΕ στις αποστολές διαχείρισης των κρίσεων τις οποίες αναλαμβάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως συμφωνήθηκε κατά το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Φέιρα·
60. στο πλαίσιο αυτό, υπενθυμίζει ότι:
- α) σε περίπτωση επιχείρησης την οποία θα αποφάσιζε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για την οποία θα χρειαζόταν να γίνει χρήση των μέσων και του επιχειρησιακού δυναμικού του NATO, τα ευρωπαϊκά κράτη που είναι μέλη του NATO αλλά όχι της ΕΕ μπορούν να συμμετάσχουν, εάν το επιθυμούν, και ως εκ τούτου, θα έχουν τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις με τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από τον σχεδιασμό έως την εκτέλεση της επιχείρησης αυτής·
 - β) σε περίπτωση επιχείρησης την οποία θα αποφάσιζε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης χωρίς να γίνει χρήση των μέσων και του επιχειρησιακού δυναμικού του NATO, τα ευρωπαϊκά κράτη που είναι μέλη του NATO αλλά όχι της ΕΕ μπορούν να κληθούν να συμμετάσχουν στην εν λόγω επιχείρηση με τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις με τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως προαναφέρθηκε· επισημαίνει ότι το ίδιο θα ισχύει και για οποιαδήποτε υποψήφια για ένταξη χώρα και οποιοδήποτε άλλο κράτος, όπως η Ρωσία και η Ουκρανία, που θα κληθούν από το Συμβούλιο·
61. με την προοπτική αυτή, εκφράζει την ικανοποίησή του για την πρόσθετη ανάληψη δεσμεύσεων, εκ μέρους πολλών ευρωπαϊκών κρατών μελών του NATO που δεν είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σχετικά με επιχειρησιακό δυναμικό το οποίο υποσχέθηκαν, κατά τη διάσκεψη ανάληψης δεσμεύσεων, να θέσουν στη διάθεση της ΕΕ στο πλαίσιο των αποστολών της τύπου Πέτερσπεργκ·
62. υπενθυμίζει ότι η Δήλωση που εγκρίθηκε στην Ουάσιγκτον στις 23 Απριλίου 1999, κατά τη Διάσκεψη Κορυφής της Ατλαντικής Συμμαχίας, θέσπισε την αρχή ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να έχει άνετη πρόσβαση στα μαζικά μέσα και το επιχειρησιακό δυναμικό του NATO για τις επιχειρήσεις στις οποίες η οργάνωση αυτή δεν θα συμμετείχε στρατιωτικά ως συμμαχία· αυτό προϋποθέτει κυρίως εγγύηση πρόσβασης στο δυναμικό σχεδιασμού του NATO και ότι θα είναι διαθέσιμα τα μέσα και το επιχειρησιακό δυναμικό του NATO που θα προκαθορισθούν για να χρησιμοποιηθούν από την Ευρωπαϊκή Ένωση·

Πέμπτη, 30 Νοεμβρίου 2000

63. επισημαίνει ότι οποιαδήποτε δήλωση που θα μπορούσε να δημιουργήσει αμφιβολίες ως προς τη δυνατότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να προσφύγει, εάν κριθεί αναγκαίο, στα μέσα και το επιχειρησιακό δυναμικό του ΝΑΤΟ, δεν θα μπορούσε παρά να την ενθαρρύνει να προβεί σε επικάλυψη ορισμένων από αυτά, πράγμα που δεν θα απέβαινε προς το συμφέρον κανενός εταίρου·
64. διαπιστώνει ότι η συνεδρίαση του Υπουργικού Συμβουλίου της ΔΕΕ στο Πόρτο όπως και στη Μασσαλία άνοιξε τον δρόμο για να μεταβιβασθούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση ορισμένες λειτουργίες της ΔΕΕ που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση των αποστολών τύπου Πέτερσπεργκ, ότι αυτό θα έχει αντίκτυπο στη δομή καθώς και στο μέλλον της ΔΕΕ και ότι η κατάσταση αυτή δημιουργεί ερωτήματα σχετικά με τη διατήρηση της ιδρυτικής Συνθήκης της· λαμβάνει γνώση του μεταβατικού σχεδίου που ενέκρινε η Στρατιωτική επιτροπή της ΔΕΕ στις 17 Οκτωβρίου 2000 το οποίο αποσκοπεί, έως ότου αρχίσουν να ισχύουν οι μόνιμες δομές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να εξασφαλίζει τη δυνατότητα συνέχισης της διαχείρισης των κρίσεων· επισημαίνει ότι το στρατιωτικό επιτελείο της ΔΕΕ, με τη μονάδα σχεδιασμού του και το κέντρο διαπίστωσης καταστάσεων, θα εξαφανισθούν μόλις τεθεί σε λειτουργία το αντίστοιχο μόνιμο όργανο στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
65. διαπιστώνει ότι δύο από τις απομένουσες λειτουργίες της ΔΕΕ, και συγκεκριμένα η αμοιβαία συνδρομή (άρθρο V) και η συνεργασία στον τομέα των εξοπλισμών μέσω της GAEO, θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο ενισχυμένων συνεργασιών εφόσον αυτές, ύστερα από τη ΔΚΔ, καλύψουν και τον τομέα της ασφάλειας και της άμυνας·
66. επισημαίνει ότι η τελευταία απομένουσα λειτουργία της ΔΕΕ, δηλαδή η παροχή ενός διευρυμένου φόρουμ για την ασφάλεια, αρχίζει να αναλαμβάνεται από την Ένωση, αφού αυτή αποφάσισε να έχει τακτικές επαφές με τις υποψήφιες χώρες και τις ευρωπαϊκές χώρες του ΝΑΤΟ που δεν είναι μέλη της ΕΕ·
67. προτείνει συνεπώς την καταγγελία της τροποποιημένης Συνθήκης των Βρυξελλών, η οποία συνήφθη για 50 έτη, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο XII της Συνθήκης αυτής, όταν οι απομένουσες λειτουργίες της ΔΕΕ θα ασκούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, πράγμα που σημαίνει ότι η οργάνωση αυτή θα μπορούσε να πάψει να υφίσταται το 2004·
68. καλεί τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, με την προοπτική της ανάπτυξης της ΚΕΠΑΑ στις μη στρατιωτικές, πολιτικοστρατιωτικές και κοινοβουλευτικές πτυχές της, καθώς και της μείωσης των δραστηριοτήτων της ΔΕΕ, να προσλάβουν το προσωπικό του εν λόγω οργανισμού —τόσο της Γενικής Γραμματείας όσο και της Συνέλευσης— ώστε να αξιοποιήσουν τις επαγγελματικές του ικανότητες·

IV. Κοινοβουλευτική διάσταση της ΚΕΠΑΑ

69. υπενθυμίζει το προαναφερθέν ψήφισμά του της 15ης Ιουνίου 2000 σχετικά με την κοινοβουλευτική διάσταση της ΚΕΠΑΑ και εκφράζει την έντονη λύπη του για την απουσία της διάστασης αυτής από τις συζητήσεις του Συμβουλίου·
70. υπενθυμίζει ειδικότερα την πρότασή του να δημιουργηθεί στο πλαίσιο της ΚΕΠΑΑ, σύμφωνα με τα πρότυπα της εμπειρίας της COSAC, ένα ευρωπαϊκό διακοινοβουλευτικό όργανο στον τομέα της ασφάλειας και της άμυνας, το οποίο να αντιστοιχεί στο διευρυμένο πλαίσιο της ευρωπαϊκής ασφάλειας·
71. πιστεύει ότι αυτή η κοινοβουλευτική διάσταση πρέπει οπωσδήποτε να αναπτυχθεί στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ότι το ίδιο είναι σε θέση, με τις σημερινές εξουσίες του, να αναλάβει την ελεγκτική λειτουργία που ασκεί η Συνέλευση της ΔΕΕ·
72. προτείνει να τροποποιηθεί το άρθρο 21 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση —που προβλέπει ότι το Κοινοβούλιο οφείλει να διεξάγει κάθε χρόνο συζήτηση σχετικά με την εφαρμογή της ΚΕΠΑΑ— ώστε να συμπεριληφθεί ρητά η ΚΕΠΑΑ· προτείνει εν προκειμένω να του υποβάλλει το Συμβούλιο έκθεση σχετικά με τις προόδους που συντελούνται στην εφαρμογή της πολιτικής αυτής, μεταξύ άλλων όσον αφορά τις προσπάθειες που καταβάλουν τα κράτη μέλη για να συμβάλουν στην επίτευξη του στόχου που έχει τεθεί για το 2003·
73. πιστεύει εν γένει ότι θα ήταν χρήσιμο να προσαρμοστεί η ΔΚΔ τις σχετικές διατάξεις της Συνθήκης ώστε να ληφθεί υπόψη η ύπαρξη της ΚΕΠΑΑ παράλληλα με την ΚΕΠΠΑ, κάτι που θα επέτρεπε να αποσαφηνισθούν οι αρμοδιότητες τόσο της Ένωσης όσο και των θεσμικών οργάνων της·
74. λυπάται για τη μονομερή απόφαση του Συμβουλίου, στις 14 Αυγούστου 2000, η οποία ρυθμίζει με περιοριστικό τρόπο την πρόσβαση στα έγγραφα, και επιμένει ότι πρέπει να συναφθεί σχετική συμφωνία μεταξύ του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου προκειμένου να καθίσταται δυνατή η ομαλή λειτουργία της ΚΕΠΑΑ, ενώ συγχρόνως θα διασφαλίζεται η δυνατότητα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να ασκεί τα δικαιώματα που του αναγνωρίζει η Συνθήκη·
75. χαιρετίζει τη συνεργασία που ξεκίνησε με την Κοινοβουλευτική Συνέλευση του ΝΑΤΟ και που παρέχει ένα ευρωπαϊκό και συγχρόνως υπερατλαντικό πλαίσιο για την εξέταση των ζητημάτων ασφάλειας και άμυνας·

Πέμπτη, 30 Νοεμβρίου 2000

76. εκτιμά ότι θα ενδεικνυόταν, στην παρούσα φάση, να προσαρμόσει τις ίδιες του τις δομές προκειμένου να ληφθεί υπόψη η ύπαρξη της ΚΕΠΑΑ και να ελέγχει καλύτερα την εξέλιξή της·

77. προτείνει συνεπώς να δημιουργηθεί στο πλαίσιο του Κοινοβουλίου μια ειδικευμένη διοικητική μονάδα που να επικουρεί την Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων, Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, Κοινής Ασφάλειας και Αμυντικής Πολιτικής στις εργασίες της που σχετίζονται με την ΚΕΠΑΑ και να διευκολύνει τις εργασίες της αντιπροσωπείας για τις Σχέσεις με την Κοινοβουλευτική Συνέλευση του ΝΑΤΟ, η οποία πρέπει να αποκτήσει καθεστώς μόνιμης αντιπροσωπείας·

V. Οι υπερατλαντικές σχέσεις

78. υπογραμμίζει ότι οι προσπάθειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης να δημιουργήσει την ΚΕΠΑΑ συμβιβάζονται με την ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Ταυτότητας Ασφάλειας και Άμυνας (ΕΤΑΑ) στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ και κινούνται στην κατεύθυνση της εγκαθίδρυσης μιας πραγματικής εταιρικής σχέσης με τις ΗΠΑ και τον Καναδά σε όλους τους τομείς — πολιτικό, οικονομικό, στρατιωτικό·

79. έχει συνείδηση του γεγονότος ότι η εγκαθίδρυση μιας ισόρροπης εταιρικής σχέσης μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και ΗΠΑ στον τομέα της ασφάλειας και της άμυνας, άρα και της εξωτερικής πολιτικής, προϋποθέτει μίαν επανεκτίμηση της θέσης καθενός, ώστε να αντιμετωπισθεί η νέα πρόκληση η οποία τροποποιεί τους ρόλους που κάθε εταίρος είχε αναλάβει από το 1945 και εντεύθεν·

80. διαπιστώνει ότι δυστυχώς οι εξελίξεις που δρομολογήθηκαν στην Κολωνία και το Ελσίνκι δεν γίνονται πάντοτε σωστά αντιληπτές από τις ΗΠΑ και ότι επιβάλλεται μια προσπάθεια ενημέρωσης προκειμένου να αποφευχθεί κάθε παρεξήγηση· προτείνει συνεπώς να αναλάβει η αντιπροσωπεία της Επιτροπής στην Ουάσιγκτον, σε στενή συνεργασία με την Προεδρία της Ένωσης και τον Ύπατο Εκπρόσωπο για την ΚΕΠΠΑ, μια δραστηριότητα ενημέρωσης των αμερικανών πολιτικών ιδιωνόντων· καλεί επίσης τη δική του αντιπροσωπεία για τις σχέσεις με τις ΗΠΑ να διγει τακτικά το θέμα αυτό με τους αμερικανούς βουλευτές·

81. θεωρεί αναγκαίο η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι ΗΠΑ, ως εταίροι με κοινές αξίες και κοινά συμφέροντα, να διεξάγουν συστηματικό διάλογο για τα μεγάλα στρατηγικά ζητήματα, όπως π.χ. οι ισορροπίες που προκύπτουν από τις Συνθήκες αφοπλισμού, καθώς και για τα μεγάλα θέματα της διεθνούς πολιτικής και της πολιτικής για την ασφάλεια·

*

* *

82. εύχεται να χρησιμοποιηθούν τα ειδικευμένα ευρωπαϊκά ινστιτούτα για να παράσχουν στους ευρωβουλευτές και στους υπαλλήλους των ευρωπαϊκών οργάνων που εργάζονται στην ΚΕΠΠΑΑ την απαιτούμενη κατάρτιση για την άσκηση των καθηκόντων τους·

83. καλεί την Επιτροπή και το Συμβούλιο να εξετάσουν τη δυνατότητα να δημιουργηθεί, σε επίπεδο Ένωσης, Κολέγιο Ευρωπαϊκής Ασφάλειας με στόχο την παροχή κοινής ευρωπαϊκής κατάρτισης στους πολιτικούς και στρατιωτικούς ιδιωνόντες των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, ώστε να μπορέσει να διαμορφωθεί μια κοινή παιδεία στους τομείς της ασφάλειας και της άμυνας·

84. θεωρεί απαραίτητο να ξεκινήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση μια πολιτική ενημέρωσης της κοινής γνώμης των κρατών μελών και των τρίτων χωρών που βρίσκονται στην περιφέρειά της, για να εξηγήσει τους σκοπούς της κοινής ευρωπαϊκής πολιτικής επί θεμάτων ασφάλειας και άμυνας την οποία προσπαθεί να καθιερώσει· είναι της γνώμης ότι το έργο αυτό θα πρέπει να το αναλάβουν από κοινού το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η Προεδρία του Συμβουλίου, ο Ύπατος Εκπρόσωπος της ΚΕΠΠΑ και η Επιτροπή·

85. επιθυμεί να διοργανωθεί ευρύς δημοκρατικός διάλογος για τα θέματα ευρωπαϊκής ασφάλειας και άμυνας, στον οποίο θα συμμετάσχουν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τα εθνικά κοινοβούλια· καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή, στο πλαίσιο των αντιστοιχών αρμοδιοτήτων τους, να εκπονήσουν Λευκή Βίβλο για την ευρωπαϊκή ασφάλεια ώστε να διαμορφωθεί κοινή άποψη για τους κινδύνους που απειλούν την ήπειρό μας βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα και να χαραχθούν οι κατευθύνσεις πολιτικής δράσης για την καθοδήγηση των πολιτικών και στρατιωτικών επεμβάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

86. αναθέτει στην Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και την Επιτροπή, τις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια των κρατών μελών, τις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια των υποψήφιων χωρών και των ευρωπαϊκών κρατών μελών του ΝΑΤΟ που δεν είναι μέλη της ΕΕ, τις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια των ΗΠΑ και του Καναδά, το Συμβούλιο, τη Συνέλευση και τον Γενικό Γραμματέα της ΔΕΕ, καθώς και τον Γενικό Γραμματέα του ΝΑΤΟ, την Κοινοβουλευτική Συνέλευση του ΝΑΤΟ και το Συμβούλιο της Ευρωατλαντικής Συνεργασίας.